

## ГЛАВА ХІІ.

### За Іоанна Кръстителя.

Иродъ, който избилъ младенцы-тъ во Виелеемъ и въ околности-тъ му, былъ умрълъ отколъ; неговы-тъ владѣнія были раздѣлены на четири части между сынове-тъ му, които вече не носили царскый титулъ, но ся наричали четверовластници. Единъ отъ сынове-тъ му, Иродъ Антипа, былъ четверовластникъ въ Галилеѣ.

Иродъ, понеже слушалъ да ся приказватъ много работы за Іоанна Кръстителя, като за чловѣкъ необыкновененъ, когото почитали на всѣдѣ въ господарство-то, поискалъ да го види и повикалъ го въ двора си. Иродъ обычалъ да слуша неговы-тъ наставленія, почиталъ тогова святаго чловѣка и въ много работы го послушвалъ.

Но Иродъ отнелъ женѣ-тъ на брата си Филиппа и оженилъ ся за неѣ. Іоаннъ не му одобръвалъ тоя постѣпкъ и говорилъ, че това нѣчто е противно на закона. Но въ тоя случай Иродъ не слушалъ ни думы-тъ на Св. Іоанна, ни гласа на своѣ-тъ собственнѣ совѣсть; а Иродіада, жена-та Иродова, отъ него время тѣй возненавидѣла Іоанна, что то всякакъ трѣсила случай да го погуби.

Тя уговаряла Ирода да вземе живота на Пророка, но царя-тъ никакъ не ся соглашавалъ на това: едно, зачото го почиталъ и былъ увѣренъ въ святость-тъ му, а друго, зачото ся боялъ отъ народа, който почиталъ Іоанна за великъ Пророкъ. Но Иродіада съ молбы и ласкателства прѣклонила Ирода да даде заповѣдь да затворятъ Іоанна Кръстителя въ темницѣ. Но и това было недостаточно за Иродіадѣ; ти нашла случай да насыти жадѣ-тъ на злобѣ-тъ си. Иродъ празнувалъ деня на рожденіе-то си и направилъ голѣмо угощеніе за всичкы-тъ придворны, военачалници, другы разны чиновници и знатны Галилеяне. Во время-то на пиршество-то влѣзла дѣщеря-та на Иродіадѣ и плясала за раз-